

ad 33775 / po 1900

Bratovščina

--- za vedno češčenje ---
presvetega Rešnjega Telesa
in za opravo ubožnih cerkva

Kanonično ustanovljena v cer-
kvi čč. gg. uršulink v Ljubljani.

33.775 / 100 1900

K. k. Studienbibliothek Laibach

Bratovščina

za vedno češčenje
presvetega Rešnjega Telesa
in za opravo ubožnih cerkvâ,

kanonično ustanovljena v cerkvi čč. gg. uršulink
v Ljubljani..

Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.

Jaz

se pridružujem temu pobožnemu delu, želeč sodelovati, „da se vedno časti Jezus Kristus v najsvetejšem Zakramentu, da se zadoščuje za onečaščenja, ki se mu gode v tej presveti skrivnosti, in da se mu dolžna čast izkazuje po ubožnih farah, oskrbujoč jim potrebno opravo za službo božjo.“ Prosim Gospoda našega Jezusa Kristusa, da me vedno ohrani v teh mislih, da mi deli v tem življenju obilno svojih milosti in mi da večno plačilo v nebesih. Amen.

Je bil sprejet dne 19

Dan molitve

Ura molitve

.....
vodja bratovščine.

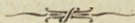
IN=030006364

Namen bratovščine.

1. Namen naše bratovščine je, buditi in vnemati božje češčenje, katero so verni kristjani dolžni skazovati zakramentu presv. Rešnjega Telesa. Udje bratovščine si torej po svoji moči prizadevajo, da bi spoznanje, ljubezen in češčenje Jezusa Kristusa v presv. Rešnjem Telesu čimdalje bolj raslo, in da bi se odvrčevala nečast, katera se tolikrat godi najsvetejši skrivnosti. Zato se družijo v neprenehnem češčenju presvetega Rešnjega Telesa, kakor tudi v tem, da preskrbe ubožnim cerkvam bogoslužbeno opravo, in tako presv. Zakramentu povsod napravljajo vredno prebivališče.

2. Naša bratovščina se od vseh drugih pobožnih in dobrodelnih družb razločuje, ne dela jim ne samo nič napatja, ampak celo, ker naravnost iz studenca vseh milosti zajema, k njih duhovnemu življenju veliko pripomore, in se priporoča z lahkim pristopom in bogatimi odpustki.

Molitvene ure in pobožne vaje udov.

1. Vsak ud moli enkrat na mesec Jezusa v presv. Rešnjem Telesu celo uro, katero si pri vpisanju sam izvoli.

Dan se loči v ta namen od 6. ure zjutraj do 6. ure zvečer, tako da se ure od šestih zvečer do šestih zjutraj štejejo k ponočni molitvi. Komur pripuščajo dolžnosti stanu in druge njegove zadeve, da si izvoli katero teh ponočnih ur, ta bo prejel še posebne milosti. Primernejše je pač, svojo uro podnevi v kaki cerkvi moliti, vendar se sme tudi doma opraviti, in se ravnotako odpustki zadobe. Če je kdo ob svoji uri zadržan, naj jo pa odmoli prejkomogoče.

2. Udje naj posebno časte najsvetejše Jezusovo Srce, katero prebiva tako prečudno med nami v presv. Rešnjem Telesu, in zlasti naj se pobožno spominjajo njegovega bridkega trpljenja, čigar vedni spomin je ravno ta božja skrivnost.

3. Sv. maša pred izpostavljenim presv. Rešnjim Telesom se opravlja vsak prvi četrtek meseca (ali pa šele drugi četrtek, ako bi bil prvi kak zapovedan praznik) v ljubljanski uršulinski cerkvi za vse žive in umrle ude bratovščine, in sicer v mesecih februarju, aprilu, juniju, avgustu, oktobru in decembru ob 5. zjutraj s slovensko, druge mesece pa ob 8. z nemško pridigo, po kateri moli mašnik 2 očenaša in 2 češčenamariji s 129. psalmom „Iz globočine“ za bratovske ude, ki so v preteklem mesecu umrli.

4. Po hvalevredni navadi pristopajo bratovski udje z dovoljenjem svojih spovednikov med bratovsko mašo k sv. obhajilu.

5. Bratovski udje naj si prizadevajo, da svojemu božjemu Odrešeniku, Gospodu in prihodnjemu Sodniku, kjer koli se očitno pokaže v presv. Rešnjem Telesu, kakor pri obhajilih, obhodih itd., dolžno čast sami skazujejo, in tako češčenje z besedo in dejanjem tudi pri drugih budijo, vnemajo in širijo.

6. Gorečnost bratovskih udov naj se kaže tudi v tem, da presv. Rešnje Telo s pobožnim češčenjem in z molitvijo obdajajo pri vsakem očitnem in slovesnem izpostavljenju, kakor kvatrni teden, pri štiridesetnih urah (pustne dni), pri božjih grobih, v osmini praznika presv. Rešnjega Telesa itd.

7. Da ima bratovščina stanovitne dohodke ubožnim cerkvam v podporo, podeli vsak ud na leto 1 K. Ako bi bilo pa še to komu preveč, naj daruje na leto vsaj 40 vinarjev.

8. Kdor ne prevzame ure molitve, pa vendar obljubi dati dve kroni miloščine na leto, postane deležnik bratovščine; odpustkov sicer ne uživa, vendar pa se udeležuje zasluženja in dobrih del bratovščine.

9. Pri mesečnih shodih se pobirajo mili darovi za ubožne cerkve med bratovsko mašo.

10. Vodja bratovščine in mati vratarica pri čč. gg. uršulinkah v Ljubljani tudi vse sprejemata, kar hoče kdo v sveti namen bratovščine podariti, kakor platno, mrežice (špice), svilnato blago, porte, srebrnino, zlatnino in karkoli se more rabiti v cerkvah.

11. Posebni darovi v denarju ali pri zadnjih volilih zapuščeni denarji se z zahvalo sprejemajo, z molitvijo povračujejo in po volji darovavcev obračajo.

Cerkveno potrjenje.

1. „Bratovščina za vedno češčenje presvetega Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkva“ v ljubljanski škofiji je bila kanonično ustanovljena v cerkvi presv. T. Jovice čč. gg. uršulink v Ljubljani 11. marca 1859 ter 20. oktobra 1860 pravilno pridružena dunajski materi bratovščini, od katere je sprejela tudi pravila in odpustke. Ker pa se je dunajska mati bratovščina pridružila rimski nadbratovščini, ki je obdarovana s premnogimi odpustki in duhovnimi dobrotami, se je poskrbelo, da se je tudi ljublj. bratovščina s pismom, danim v Rimu 7. julija 1896, pridružila rimski, da se morejo udje udeleževati še obilnejših odpustkov, kakor doslej. Pravila pa so bratovščini ostala neizpremenjena.

2. Vodja bratovščini je mašnik, katerega izvoli visokochastito škofijstvo. On gleda na to, da se dosega namen bratovščine in izpolnjujejo njene postave.

3. Ud bratovščine more biti vsak katoliški kristjan, brez razločka stanu, da le prevzame moliti mesečno uro in darovati letni donesek.

4. Udje se v bratovščino vpisujejo na porti uršulinskega samostana v Ljubljani, kjer se sprejemajo tudi letni doneski. Oboje preskrbuje pa tudi vodja bratovščine po gg. duhovnih pastirjih.

5. Ker je namen bratovščine, da udje iz darovane miloščine sami izdelujejo bogoslužbena oblačila in paramente za ubožne cerkve, zato ima vodja bratovščine na strani odbor ženskih udov, ki se s tem pečajo.

6. Izdelana cerkvena oprava se vsako leto očitno v ogled razstavi, in potem deli farnim ali drugim kuratnim cerkvam ljubljanske škofije, katere predstojniki za to prosijo. Izjemno se obdarijo tudi ubožne cerkve zunaj škofije, zlasti v misijonskih krajih.

7. Vsako leto bratovščina naznanja, koliko milih darov je prejela in kako in kam jih je obrnila.

Zapisnik

odpuštkov in duhovnih dobrot nadbratovščine za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkva.

Popolni odpustki.

1. Vsem vernikom obojega spola enkrat v tistem mesecu, katerega se zapišejo v bratovščino, če s pravim kesanjem opravijo spoved, vredno prejmo sv. obhajilo ter pobožno molijo v papežev namen. (Pismo S. Z. za odp. 13. nov. 1849.)

2. Udom ob smrti uri, pravitako skesanim, ki opravijo spoved in prejmo sv. obhajilo, ali če tega ne morejo storiti, vsaj s popolnim kesanjem z ustni izgovore, če morejo, presladko Ime Jezusovo, če ne morejo, pa vsaj s srcem po njem pobožno vzdihnejo.

Ravnorem, tudi prav skesanim, če opravijo spoved, prejmo sv. obhajilo ter pobožno obiščejo cerkev ali očitno kapelo bodisi zavoda sestra za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkva ali tudi bratovsko cerkev. Če pa ravnokar omenjene cerkve ali javne kapele ne morejo obiskati brez posebne težave, velja odpustek, če obiščejo svojo farno cerkev in tam pobožno molijo po namenu sv. Očeta naslednje praznike in dneve v letu:

3. Na Svečnico, 2. februarja. (Pismo zgoraj nav.)

4. 26. februarja. (Piša IX. lastnoročno pismo z dne 16. junija 1862.)

5. Sv. Jožefa, ženina M. D., 19. marca. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

6. Oznanjenja M. D., 25. marca. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. nov. 1849.)

7. Dne 4. aprila, v obletnico ran, ki so bile bogoskrunsko zadane sv. hostijam v Bruselju, kar se je čudežno pokazalo. (Pismo zgoraj nav. z dne 12. junija 1862.)

8. Sv. Julijane, device, 5. aprila. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

9. Sv. Janeza Krstnika, 24. junija. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. nov. 1849.)

10. Sv. apostolov Petra in Pavla, 29. junija. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

11. Prvo nedeljo po 13. juliju, v praznik presv. Rešnjega Telesa, imenovanim po bruseljskih čudežih. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

12. Sv. Marije Magdalene, 22. julija. (Pismo S. Z. za odp. z dne 1. februarja 1879.)

13. Sv. Marte, device, 29. julija. (Pismo zgoraj nav. z dne 1. februarja 1879.)

14. Sv. Ignacija Lojolanskega, 31. julija. (Leon XIII. s pismom z dne 23. marca 1880.)

15. Vnebovzetja Marijinega, 15. avgusta. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

16. Presv. Srca Marijinega. (Pismo zgoraj nav. z dne 1. februarja 1879.)

17. Rojstva Marijinega, 8. septembra. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

18. Sv. Frančiška Asiškega, 4. oktobra. (Pismo zgoraj nav. z dne 23. marca 1880.)

19. Sv. Terezije, device, 15. oktobra, zavetnice zavoda za vedno češčenje glede notranjega življenja. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

20. Vseh svetnikov, 1. novembra. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

21. Vseh vernih duš dan, 2. novembra. (Pismo zgoraj nav. z dne 10. novembra 1849.)

22. Sv. Stanislava Kostka, 13. novembra, katerega dne leta 1849. se je bruseljska bratovščina pridružila rimski bratovščini nočnega češčenja. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

23. Sv. Frančiška Ksaverija, 3. decembra, zavetnika zavoda za vedno češčenje glede delavnega življenja. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

24. Brezmadežnega spočetja M. D., 8. decembra. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

25. Sv. Janeza apostola in evangelista, 27. decembra. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

26. Sv. Rešnjega Telesa ali katerikoli dan v njegovi osmini. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

27. Presv. Srca Jezusovega, v petek po osmini praznika presv. Rešnjega Telesa. (Pismo zg. nav. z dne 16. jun. 1862.)

28. V dan, ko so udje pri sv. maši in mesečni pridigi. (Pismo zgoraj nav. z dne 1. februarja 1879.)

29. V dan glavnega zbora, ko se razstavijo paramenti. (Pismo zgoraj nav. z dne 1. februarja 1879.)

30. V dan, ko se izpolni mesečna ura molitve. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

31. Enkrat na mesec, katerikoli dan. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

32. Vsak prvi četrtek v mesecu. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

33. Vsak prvi petek v mesecu. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

34. Enkrat na mesec, če udje vsaj šest ur na teden skozi cel mesec delajo opravo za revne cerkve, tudi po misijonskih deželah in po krajih, kjer prebivajo protestantje; ali če delajo okraske, potrebne za procesije; ali če delajo za knjižnice po deželi, obenem pa pobožno opravijo kako molitev. (Pij IX. v lastnor. pismu z dne 19. marca 1863.)

35. Udom, ki so vsaj petkrat pobožno navzočni pri spravi devetdnevnici, ki se obhaja vsako leto v vsaki cerkvi zavodovi ali kapeli, kjer je bratovščina ustanovljena, enkrat med devetdnevnico, kadar si sami izvolijo. (Zgoraj navedeno pismo z dne 23. marca 1880.)

36. Udom neduhovnikom se dovoli vsako leto dvakrat popolni odpustek, katerega morejo obrniti dušam v vica v prid, onega dneva kadar obrnejo sv. obhajilo za mrtve ude bratovščine. (Pismo zg. nav. z dne 13. novembra 1849.)

Odpustki rimskih postaj.

■ (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

Udje, ki pobožno obiščejo, mesto da bi obiskali cerkve v Rimu in zunaj Rima tiste dni, kadar je zaznamenovana postaja v rimskih mašnih knjigah, cerkev ali javno kapelo, bodisi zavoda sestra za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkva ali tudi bratovsko cerkev, če pa ravnokar omenjene cerkve ali javne kapele ne morejo obiskati brez posebne težave, obiščejo svojo farno cerkev in tamkaj molijo, dobe tiste odpustke, kakor če bi osebno obiskali cerkve same v Rimu; namreč:

Popolni odpustek po opravljeni spovedi in prejetem sv. obhajilu.

Božični dan. — Veliki četrtek. — Veliko noč. — Vnebohod G. n. J. Kr.

Odpustek trideset let in ravnotoliko kvadragen.

V praznik obreze Gospodove — Razglašenja Gospodovega. — Prvo, drugo in tretjo predpepelnično nedeljo. — V praznik sv. Marka Evangelista. — Tri prošnje dni. — Veliki petek. — Veliko soboto. — Vse dni v osmini velikonočnega praznika do vštete bele nedelje. — Binkoštno nedeljo in vse dni v osmini do vštete sobote. — Tri dni neposredno po Božiču.

Odpustek petindvajset let in ravnotoliko kvadragen.

Cvetno nedeljo.

Odpustek petnajst let in ravnotoliko kvadragen.

Tretjo adventno nedeljo. — Dan pred Božičem. — Sveto noč. — Pri zorni maši. — Na pepelnico. — Četrto nedeljo v postu.

Odpustek deset let in ravnotoliko kvadragen.

Druge dni štiridesetdanskega posta. — Dan pred Binkošti. — Prvo, drugo in četrto adventno nedeljo. — Vse kvatrne dni.

Nepopolni odpustki.

I. Sedem let in ravnotoliko kvadragen.

Udom, če opravijo spoved, prejmo sv. obhajilo ter pobožno obiščejo cerkev ali javno kapelo bodisi zavoda sestra za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkva ali tudi bratovsko cerkev, če pa ravno kar omenjene cerkve ali javne kapele ne morejo obiskati brez posebne težave, obiščejo svojo farno cerkev in tamkaj pobožno molijo po namenu sv. Očeta.

1. Vse druge praznike M. B., katere praznuje vsa Cerkev. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

2. Smrtni dan drugih sv. apostolov. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

II. Odpustek tudi sedem let in ravnotoliko kvadragen.

1. Udom, ki vsaj s popolnim kesanjem in pobožno opravijo mesečno uro molitve. (Pismo zg. nav. z dne 16. jun. 1862.)

2. Udom, ki so tudi vsaj s popolnim kesanjem pobožno pri sv. maši in pri pridigi ob mesečnem shodu. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

III. Odpustek tristo dni.

Udom vsakikrat, če pol ure delajo opravo za revne cerkve, tudi po misijonskih deželah in po krajih, kjer prebivajo protestantje; ali če delajo okraske, potrebne za procesije; ali če delajo za knjižnice po deželi, obenem pa pobožno opravijo kako molitev. (Pismo zgoraj nav. z dne 19. marca 1863.)

IV. Odpustek tristo dni enkrat na dan.

1. Udom, ki so vsaj s popolnim kesanjem in pobožno pri blagoslovu z Najsvetejšim. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

2. Udom, ki so navzoči pri shodu bratovskih svetovavcev. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

3. Udom, ki so navzoči pri shodu gorečnikov. (Pismo zgoraj nav. z dne 16. junija 1862.)

4. Udom, ki obiščejo presv. Rešnje Telo v zavodovi kapeli. (Pismo z dne 16. junija 1862.)

V. Odpustek šestdeset dni.

Udom za vsako dobro delo. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

Vsi ti popolni in nepopolni odpustki se morejo obrniti tudi dušam v vicah v prid. (Pismo S. Z. za odp. z dne 21. avgusta 1886.)

Duhovna dobrota ali privilegij.

Udje mašniki, ki enkrat na leto opravijo daritev svete maše za pokoj mrtvih udov, imajo za to mašo pravico privilegiranega oltarja. (Pismo zg. nav. z dne 13. nov. 1849.)

Milostna dovolitev.

Bolni udje, če se prav skesajo, opravijo spoved in prejmo sv. obhajilo, se lahko udeleže popolnih odpustkov, navedenih pod št. 3, 5, 6, 10, 11, 15, 17, 20, 21, 24, 25 in

nepopolnih, navedenih pod št. I., če pobožno odmolijo, namesto da bi obiskali zavodovo, bratovsko ali farno cerkev, 5 očenašev, 5 češčenamarij in 5 Čast bodi Očetu v čast presv Rešnjemu Telesu in en očenaš, češčenomarijo in Čast bodi Očetu po namenu sv. Očeta. (Pismo zgoraj nav. z dne 13. novembra 1849.)

Sv. zbor za odpustke in svetinje je poročal o tem po podpisanem tajniku sv. Očetu v avdijenci dne 18. dec. 1886. Sv. Oče so nato privolili, da se ta zapisnik, sestavljen sedaj prvič iz raznih dovoljenj, da natisniti in objaviti.

Dano v Rimu iz tajništva istega sv. zbora dne 18. decembra 1886.

Fr. Tomaž M. kardinal Zigliara, † Aleksander, škof Venški,
prefekt. L. S. tajnik.

Kako opraviti uro molitve.

1. Začni in končaj uro molitve s srčnim vzdihljajem, ki je obdarovan z odpustkom 100 dni:

„Bodi češčen in hvaljen vsak čas
Najsvetejši in božji Zakrament!“

2. Živo si pred oči postavi, da je naš Gospod Jezus Kristus resnično pričujoč v zakramentu presv. Rešnjega Telesa . . . , da je prav blizu tebe. Obudi vero v to resnico, da se navdaš globokega spoštovanja in da zbereš svojega duha.

3. Združi se s svetimi angeli, kateri ga obdajajo, moli njegovo vsemogočno veličanstvo, in premišluj občudujoč čudežno ponižanje, v katero je zakril svoje brezmejno veličanstvo iz ljubezni do nas.

4. Premišluj, kako Jezus v skrivnosti presv. Rešnjega Telesa moli nebeškega Očeta, kako se mu zahvaljuje za nam podeljene dobrote, kako zadošča za naše pregrehe, kako mu razklada naše potrebe ter za nas prosi novih milosti . . . Združi se ž njim in pošiljaj k Bogu ravnotake srčne misli in želje.

5. Premišluj prav živo čednosti našega božjega Odrešenika, ki se prav posebno svetijo v tem presv. Zakramentu:

njegovo neizmerno ponižanje, njegovo ljubezen, njegovo gorečnost za čast nebeškega Očeta in za zveličanje duš. Hrepeni tudi ti po teh čednostih in delaj trdne sklepe, da se jih hočeš poprijeti. Te sklepe daruj Bogu po brezmažnem Srcu Marijinem.

6. Pomudi se nekoliko časa tiho in mirno v pobožnih mislih in poslušaj, kaj govori Jezus tvojemu srcu, da te prešine njegov duh. Obudi duhovno obhajilo, rekoč: „Moj ljubi Jezus! Verujem, da si pričujoč v presv. Zakramentu. Ljubim te čez vse, želim te v svoje srce sprejeti. Ker te pa zdaj v presv. Zakramentu ne morem prejeti, pridi pa vsaj po duhovno v moje srce! Objamem te, zedinim se s teboj, kakor da bi bil že v mojem srcu! Nikar ne pripusti, da se ločim kdaj od tebe!“

7. Moli goreče za razširjanje bratovščine, za vse ude in dobrotnike.

8. Srčno priporočaj Gospodu potrebe sv. Cerkve in domovine in moli za izpreobrnjenje grešnikov; ne zabi umirajočih in ubogih duš v vicah.

9. Preden skleneš uro molitve, prosi Gospoda, naj ti odpusti vse pregreške, ki si jih storil to uro. Zahvali ga za prejete dobre. Obžaluj, da ne moreš dalje časa ostati pri njegovih nogah, obujaj srčne želje kmalu zopet obiskati Jezusa v presv. Zakramentu in končaj s „častnim zadoščenjem“.

U r a

pred najsvetejšim Zakramentom.

Ÿ. Gospod, odpri moje ustnice.

R. In moja usta bodo oznanovala tvojo slavo.

Ÿ. O Bog, glej na mojo pomoč.

R. Gospod, hiti mi pomagat.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Počeščenje.

Pridite, obiščimo in počastimo presveti Zakrament, v katerem naš Zveličar Jezus Kristus na zemlji živi in biva.

Jezusa Kristusa, edinorojenega sina Boga Očeta, ki se je zaradi nas učlovečil in ki je za nas voljno trpel in umrl, slavimo in hvalimo na veke.

Z vsemi angeli in svetniki neba zakličimo :
Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum.
Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.

Čast bodi . . .

Kakor . . . Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus, moj Gospod in moj Bog, jaz padem na kolena pred tvojim svetim oltarjem in te molim z globokim spoštovanjem in s potrjim srcem, da ti vsaj nekoliko zadostim za brezmejna razžaljenja, ki se ti delajo v tem znamenju tvoje ljubezni.

Celo oni, ki v tvojo pričujočnost verujejo, te žalijo, ker so mrzli in brezobzirni do tebe.

Ljubeznivi in potrpežljivi Odrešenik, z zaupanjem se obračam na tvoje usmiljenje in te prosim milosti in odpuščanja grešnemu svetu.

O nebesa, ve nadomestite s svojim češčenjem in hvalo ono počeščenje in poslavljenje, katero bi moralo dajati človeštvo Bogu.

Prepevajte, vi angeli neprenehoma: Svet, svet, svet je Gospod, Bog vojnih trum, in ti, srce moje, ne prenehaj ljubeznivo moliti:

Ÿ. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
R. Jezusovo presveto Rešnje Telo.

Molimo. O Jezus v presvetem Zakramentu! Razsvetli moj um, da se vtopi v globočino skrivnosti tvoje ljubezni; utrdi mojo voljo, da se vname ob plamenu tvoje ljubezni; sprejmi moje srce, da se s tvojim združi v nerazvezljivi ljubezr'.

Pozdrav Jezusu v presv. Zakramentu.

Veseli se, Sion, in hvali svojega Boga; kajti Najsvetejši je v tvoji sredi!

Bodi pozdravljen, o Jezus, moj skriti Bog in moja sladka ljubezen, v presvetem Zakramentu!

Kako velika je tvoja ljubezen, ki je našla neko sredstvo, da pri nas prebiva do konca sveta!

Bodi pozdravljen, o Jezus, moja največja dobrota, v presvetem Zakramentu!

Ti ostaneš pri nas, ker nas ljubiš, in tvoje veselje je, med nami prebivati. Bodi pozdravljen, o Jezus, moja največja dobrota v presvetem Zakramentu!

Hvalnice.

Naj živi moj Jezus v presvetem Zakramentu, ker on je odsev vsega veličanstva, bistveno enak svojemu Očetu.

Naj živi moj Jezus v presvetem Zakramentu, ker on nas je opral naših grehov s svojo dragoceno krvjo in nam pridobil izgubljeno zveličanje.

Naj živi moj Jezus v presvetem Zakramentu, ker on je mogočen priprošnjik pri svojem Očetu in obenem posredovavec med Bogom in ljudmi.

Tvoja ljubezen mi daje pogum; jaz pridem, da se veselim tvoje navzočnosti, da te molim in se popolnoma vtopim v tvojo ljubezen.

Obujenje čednosti.

Moj Bog in Žveličar Jezus Kristus v presvetem Zakramentu, jaz verujem v tvojo resnično pričujočnost v tej skrivnosti tvoje ljubezni. Moje oči vidijo samo podobo kruha, toda moje srce te spozna v njem kot svojega Boga in Gospoda.

Jezus, Sin živega Boga, jaz živim in umrjem v veri v to čudapolno skrivnost, katero v globokem spoštovanju molim.

O Jezus, moj Bog in moja največja dobrota, vtopljen v svojo ničnost in revščino, klečim pred tvojim Veličanstvom.

Jaz spoznam svojo pregrešnost in slabost, toda jaz upam na tvoje neizmerno usmiljenje. S tvojo pomočjo upam doseči večno življenje.

O Jezus, moj Bog in moje vse, jaz te ljubim iz dna svojega srca, ki po tebi hrepeni, ker najde le v tebi sladkosti in tolažbe. Daj, da iz ljubezni do tebe umrjem, ki si zame umrl na križu.

Zahvaljujem te, o Jezus, moj Bog in moja ljubezen, za vse milosti, katere si mi skazoval ves čas mojega življenja. Tvojega usmiljenja se hočem vedno spominjati; moj jezik naj vedno govori tvojo slavo.

O ljubeznivi in presveti Jezus, kaj ti hočem povrniti za to, kar si mi ti daroval?

Kelih zveličanja hočem prijeti in klicati Gospodovo ime. Kelih trpljenja, ki je v resnici zame kelih blagosti, hočem hvaležno iz ljubezni vzeti, kadar in kjer mi ga ti ponudiš.

V zahvalni dar položim na tvoj oltar svojo dušo, srce, svojo voljo in vse, kar imam,

V globoki ponižnosti svojega srca te molim, o Jezus, pravi Bog v presvetem Zakramentu.

Kdo si ti, in kdo sem jaz? O mogočno in slavljeno Veličanstvo božje! Da bi tebe vsaj spoznal, o moj presladki Jezus, in da bi spoznal sebe!

Ponižno se klanjam pred teboj; sram me je in obžalujem svoje grehe!

Toda jaz povzdignem svoje oči in svoje srce k tebi ter zaupam v usmiljenje in ljubezen tvojega nebeškega Srca.

Pogovor z Jezusom v presvetem Zakramentu.

Zveličar moj, ti si prišel z nebes, da se združiš z menoj v tej skrivnosti ljubezni!

Ti si me s svojo sladko milostjo k sebi privabil, in jaz te ljubim, neskončna lepota, moja največja dobrota! Poglej, o Jezus, jaz stopim pred tvoje Veličanstvo, da te v srčni ljubezni molim in te z vzdihljaji svojega srca prepričam o svoji ljubezni!

Dovoli mi, o Bog ljubezni, da te v duhu tako močno objamem, da me nobena nezvestoba ne loči od tvoje ljubezni!

Ti si, o Jezus, edini mir mojega srca; v tebi samo najde moja duša tolažbe; in moje želje so izpolnjene, če sem združen v ljubezni s teboj.

O Jezus, moj Bog, moje vse, ti ljubljeneц moje duše!

Preljubi Zveličar, moja duša je napolnjena z bridko žalostjo, ker sem ti bil nezvest in ne-hvaležen.

Kaj si vse storil, da si pridobil moje srce in je pripravil, da je tebe ljubilo? Ti si mi odprl zaklade svojega Srca; jaz pa sem jih zavrget!

O Bog ljubezni, moj predragi Zveličar, ozri se name, kako se bridko kesam in pred teboj klečim, kako te ponižno prosim odpuščanja, da sem te začel ljubiti, moj Jezus, tako pozno. Veliko si zame storil, neizrekljive bolečine iz ljubezni do mene pretrpel, in vendar te jaz nisem ljubil.

Zdaj pa, o moj Jezus, se odpovem vsem ničnostim tega sveta in vsej ljubezni do minljivih stvari. Ti edini, o Jezus, bodi od zdaj naprej moja ljubezen, ti edino tolažilo mojega srca.

Da, moj Bog, tako bodi, tebi podarim svoje srce; tvoji ljubezni naj bode na veke posvečeno; še smrt naj me ne loči od tvoje ljubezni!

Jezus, moj Bog in Zveličar, kako neskončna je tvoja ljubezen, ki te je izpodbudila, da si postavil najsvetejši Zakrament.

Ti si me vzdignil iz prahu in ljubil do smrti. Ti si se mi dal v tej skrivnosti v pripomoček k večnemu zveličanju.

Da bi te vsaj mogel tako ljubiti, kakor ti zaslužiš! Jaz pa te še toliko ne ljubim, kolikor zamorem!

O večno stara in večno nova lepota, zakaj sem te tako pozno pričel ljubiti!

O Jezus, jaz sem ti dolžan dati vse svoje srce, vso svojo ljubezen, ker si me ti s svojo dragoceno krvjo odrešil in tako drago odkupil mojo dušo.

Oj, vzemi moje srce, katero sem ti tako dolgo odrekaval; naj bode žgavni dar tvoje ljubezni; kajti jaz te iz vse svoje duše želim ljubiti.

Moj Jezus, ki si me iskal, ko sem pred teboj bežal, ali mi boš ti zdaj ubežal, ko iščem jaz tebe?

Ne, jaz čutim že plamen tvoje ljubezni v svojem srcu! Moj Bog, jaz te ljubim in te hočem na veke ljubiti!

Našel sem onega, katerega moja duša ljubi; oklenil sem se ga in ga ne izpustim nikoli.

Ti si ranil moje srce, o Jezus, z enim samim pogledom svojih milih oči, z žebli, s katerimi so te radi mene na križ pribili, s čudovitimi besedami:

To je moje telo! — To je moja kri! Jezus ker te lahko tolikokrat v svoje srce sprejemem, ali ne morem reči po pravici:

Jaz živim, toda ne več jaz, ampak Jezus živi v meni!

O Zakrament ljubezni! O Zakrament dobrote! Skrivnostno znamenje združenja! Močna mora biti vez ljubezni, ki druží moje revno srce z nebeškim Srcem Jezusovim!

Kdo me bo od tebe ločil, moj Bog, moja največja dobrota?

Koga hočem iskati, razen tebe, moj Bog in moje vse? V tebi samo najdem pokoj in mir.

O Jezus, tebi živim, tebi umrjem, tvoj ostanem na veke.

Zaupne prošnje pred Najsvetejšim.

O Jezus, moj Gospod in moj Bog! Mogočna ljubezen, katero mi izkazuješ v tem presvetem Zakramentu, mi daje pogum, da ti z otroškim zaupanjem razodenem potrebe svoje duše.

Spominjam te onega usmiljenja, s katerim si v svojem zemeljskem življenju uslišal prošče in jih tolažil.

Rekel si: Pridite k meni vsi, ki ste trudni in obteženi, in jaz vas poživim; o čuj torej moje ponižne prošnje in reci: „Zgodi naj se!“

1. Jezus, edinorojeni Sin Boga Očeta, nad katerim ima dopadenje; jaz te prosim s ponižnim Janezom: Krsti me s svojo predrago krvjo! Jaz moram biti od tebe krščen, da bode zopet moja duša čista in nedolžna, kakor v onem srečnem dnevu, ko sem prejel zakrament svetega krsta.

Očisti me vseh mojih grehov in daj mi milost, da ostanem stanoviten do smrti.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

R. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

2. O Jezus, Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta! Prosim te odpuščanja za vse grehe, katere sem storil, odkar sem se jel zavedati, do današnjega dne.

Pokaži nebeškemu Očetu svoje rane, da prejmem odpuščanje grehov in vsled tvojih zaslug tudi odpuščanje zasluženih kazni.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

R. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

3. Jezus, ti si na prošnjo svoje prečiste matere storil prvi čudež, ko si pri ženitovanju v Kani izpremenil vodo v vino. Dodeli mi solze bridkega kesanja nad mojimi grehi; in če sem

tako očistil svojo dušo popolnoma, potem mi daj vina, iz katerega vzrastejo device.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Ř. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

4. Jezus, ti si zame na križu umrl, da jaz odidem večni smrti. Ne pusti, da bi se tvoje trpljenje in tvoja presveta kri nad menoj izgubila.

Tvoje presveto telo, katero prejmem pri svetem obhajilu, naj ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Ř. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

5. Jezus, ti si obljubil Samaritanki žive vode milosti. Daj tudi meni, o Gospod, te vode, ki teče v večno življenje, da ne bom nikdar več hlepel po nečimernosti sveta.

Zdaj koprne moja duša po tebi, o mogočni Bog.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Ř. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

6. Pred tvoje sveto obličje, o Jezus, stopim poln ponižnosti in ljubezni, obetam ti večno zvestobo in ti podarim svoje srce.

Toda jaz poznam svojo slabost in množino nevarnosti, ki me obdajajo. Oj, ne dopusti, da bi ti kdaj postal nezvest.

O Jezus, odvrni po svoji neskončni ljubezni od mene nevarnost, ki mi preti, da bi te razžalil;

razsvetli me s svojo milostjo, da me zapeljiva luč ne omami.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Ř. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

7. O Jezus, moj Bog in Zveličar, v svojih slabostih vzdihujem k tebi z bolnikom pri ovčji kopeli v Jeruzalemu:

Gospod, nimam človeka, ki bi mi pomagal.

Samo ti me moreš ozdraviti; ti edini si poln ljubezni in ti se me boš usmilil.

Poglej, z otroškim zaupanjem klečim pred tvojim tabernakelnom! Ti poznaš natanko mojo dušo; tebi so znane tudi najskrivnejše želje mojega srca; pomagaj mi, o Gospod, potolaži me v moji žalosti, pokrepčaj me v moji revščini!

Ti edini, o Jezus, si moje upanje, moja ljubezen; od tebe pričakujem pomoči in tolažbe.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Ř. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

8. O Jezus, zaupanje v tvojo dobroto je še vselej nagnilo tvoje ljubeznivo Srce k usmiljenju. Ti si ozdravil ono ženo, ki se je dotaknila samo roba tvoje obleke.

Česa ne smem upati od tvoje ljubezni, ko se te ne smem le dotakniti, ampak te celó sprejeti v svoje srce? Poglej, Zveličar moj, prišel sem k tebi, da bi se ozdravil vseh svojih dušnih bolezni.

O Jezus, ozdravi z močjo svoje milosti slabosti mojega srca, da se moja duša poživi, in da se jaz nikdar ne ločim od tvoje ljubezni.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

R. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

9. O Jezus, ti si pokazal svojo moč in usmiljenost, ko si Jajrovo hčer obudil k življenju. Prijel si jo za roko in rekel svojo vsemogočno besedo: Deklica, rečem ti, vstani! In takoj se je vzbudila iz smrtnega spanja v novo življenje.

Vsemogočni Bog, tudi meni stori isti čudež, da se vzbudim iz lenobe in mlačnosti v življenje prizadevanja in ljubezni!

Daj mi svojo roko in iztrgaj me iz posvetne nečimernosti, da povzdignem dušo in srce k tebi in se napotim v nebеса.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

R. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

10. O Jezus, moj ljubeznivi Zveličar, kako tolažljive so one besede, s katerimi si oprostil svoje učence vsake bojazni: „Jaz sem, ne bojte se!“

Da, ti si, moj Jezus, katerega molim v tem presvetem Zakramentu; ti si oni, ki me je ljubil do smrti; ti si oni, ki je hotel biti hrana moji duši v presvetem Zakramentu.

Če se spomnim tvoje neskončne ljubezni, potem izgine bojazen, katera mori večkrat mojo dušo, in na njeno mesto stopi sladko upanje.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

R. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

11. O Jezus, jaz molim tvojo ljubezen in dobroto, s katero si rekel kananejski ženi: Velika je tvoja vera, zgodi naj se ti, kakor želiš; in jaz kličem k tebi z njenimi besedami: Jezus, Sin Davidov, usmili se me!

Pomagaj mi, o Gospod sin Davidov! Tolaži me v moji žalosti, ozdravi me v moji bolezni.

Ne odslovi me od svojega svetega tabernakeljna, preden mi ne pomoreš, me ne potolažiš in ne uslišiš mojih prošenj.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

R. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

12. O Jezus, ti si se usmilil one velikanske množice, ki ti je tri dni sledila v puščavo, ne da bi zahtevala jedi, polna sladke tolažbe, da je mogla poslušati tvoj sveti nauk in se veseliti tvoje navzočnosti.

Velik čudež si storil iz ljubezni, ki si z nekaj kruhi nasitil pet tisoč ljudi.

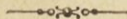
Usmili se tudi mene, predobri Zveličar, ko te obiščem v Zakramentu ljubezni: Nasiti me s svojim presvetim telesom, pokrepčaj mojo dušo z nebeško hrano.

O Jezus, daj mi oni kruh, ki ima vse sladkosti v sebi, da pridem tako pokrepčan na goro Horeb in ne omagam na ozki poti v nebesa.

Ÿ. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

R. Presveto Rešnje Telo..

Oče naš . . .

Litanije presvetega Rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, Odrešenik sveta,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, kateri si v presvetem Zakramentu res-
 nično pričuješ s krvjo in z mesom, z dušo
 in s telesom, po božji in človeški naravi,
 Jezus, živi kruh, kateri si prišel iz nebes,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, nekrvavi dar novega zakona,
 Jezus, dar sprave za žive in mrtve,
 Jezus, nedolžno Jagnje božje,
 Jezus, kruh angelov,
 Jezus, naša dragocena dušna hrana,
 Jezus, vez ljubezni in miru,
 Jezus, moč in sladkost čistih duš,
 Jezus, studenec vseh milosti,
 Jezus, tolažba žalostnih,
 Jezus, pribežališče grešnikov,
 Jezus, moč slabotnih,
 Jezus, zdravilo bolnikov,
 Jezus, popotnica teh, ki v večnost gredo,
 Jezus, zastava večnega življenja,
 Jezus, večno veselje izvoljenih,

u s m i l i s e n a s !

Bodi nam milostljiv — zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv — usliši nas, o Jezus!

Nevrednega prejemanja tega presvetega Zakra-
 menta,
 Poželjenja mesa,
 Poželjenja oči,
 Prevzetnosti življenja,

reši nas,
 o Jezus!

Vseh grešnih priložnosti in nevarnosti,
 Vsake lahkomišljenosti srca,
 Vsake mrzlosti do bližnjega,
 Vsega greha,
 Večne smrti,
 Po svojem svetem učlovečenju,
 Po svojem bridkem trpljenju in po svoji smrti,
 Po svoji neskončni želji, dati učencem in nam
 svoje meso in kri za dušno hrano,
 Po srčni ljubezni, s katero si dal svojim učen-
 cem in nam presveto meso za hrano in pre-
 sveto kri za pijačo,
 Po svoji neizmerni ponižnosti, s katero si
 umival svojim učencem noge,
 Po peterih ranah svojega presvetega telesa,
 Po presveti krvi, katero si nam na oltarju za-
 pustil,

Mi ubogi grešniki,
 Da našo vero, čast in pobožnost k temu pre-
 svetemu Zakramentu pomnožiš in ohraniš,
 Da vse, kar je pregrešno in tebi zoprno, v
 nas uničiš in zamoriš,
 Da nas v milosti pokrepiš in ohraniš,
 Da nas pred zalezovanjem hudobnega duha
 zavaruješ,
 Da naša srca po svoji milosti očistiš in posvetiš
 Da nam sad tega presvetega Zakramenta
 obilno dodeliš,
 Da nas po tem presvetem Zakramentu ljubezni
 v skupni sveti ljubezni vedno bolj družiš,
 Da nam hrepenenje, te večkrat v svetem ob-
 hajilu prejeti, obudiš,
 Da nam milost daš, vselej dobro pripravljenim
 k tvoji božji mizi pristopiti,
 Da nas ob koncu našega življenja s to ne-
 beško popotnico previdiš in zveseliš,
 Da nas v smrtnem boju ne zapustiš;
 Da nam srečno zadnjo uro dodeliš,
 Danas poslednji dan k večnemu življenju obudiš,
 Sin božji,

reši nas, o Jezusi!

prosimo te, usliši nas

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, zanesi nam, o Jezus!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši nas, o Jezus!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Molimo. O Bog, ki si nam v čudežnem Zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. Kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

S k l e p.

O moj Jezus, ne morem te dovolj zahvaliti, ker si mi pripustil, da sem te obiskal v presvetem Zakramentu.

Smel sem ti svoje srce odkriti, svoje želje razodeti in novih milosti prositi.

Četudi ne morem dalj časa ostati pred tvojim tabernakelnom, sem vendar v duhu pri tebi, in svoje srce položim na tvoj oltar; kajti tebi sem srce posvetil in od tebe se ne bo ločilo nikoli. Sprejmi pa tudi, o Jezus, moje ponižne prošnje, katere ti polagam na oltar za sveto Cerkev, za vso domovino, za svoje prijatelje in dobrotnike

(sobrate in pospeševalce vednega češčenja) in za vse, za katere hočem in moram moliti.

O Marija, pomoč kristjanov,
prosi Jezusa za nas.

Usmili se, predobri Jezus, vseh nevernikov in onih, ki so zamotani v zmote in so oropani milosti tvojega svetega Zakramenta.

O Marija, sedež modrosti,
prosi Jezusa za nas.

Usmili se, o usmiljeni Zveličar, vseh revnih in trdovratnih grešnikov in izpreobrne jih s svojo milostjo k ljubezni.

O Marija, pribežališče grešnikov,
prosi Jezusa za nas.

Usmili se, moj presladki Jezus, vseh umirajočih, ki se zdaj v smrtnem boju bojujejo s hudobnim duhom, in dodeli jim zmago, krono in lavor večnega veličanstva.

Častno zadoščenje

Gospodu našemu Jezusu Kristusu v najsvetejšem Zakramentu.*

V imenu Očeta itd.

Božji Zveličar, po nezapopadljivem čudežu svoje ljubezni do nas si pričujoč v najsvetejšem Zakramentu, kot vedna daritev nove zaveze, kot nedolžna žrtev za naše grehe, nebeška hrana našim

* Ob dnevih mesečnih bratovskih pobožnosti se to častno zadoščenje moli pred zadnjim blagoslovom z Najsvetejšim.

dušam, naš ljubeznivi zdravnik, naš dobri učenik, naš mogočni srednik in naš blagi oče. Toda žal, s kakšno nehvaležnostjo plačujemo tvojo brezmejno ljubezen!

Klečeč pred tem oltarjem, kjer si tako resnično pričujoč, kakor visoko gori v nebesih, zadoščujemo za vso krivico in nehvaležnost, katero trpi tvoje srce.

Zadoščamo ti torej, o božji Jezus, za vsa bogokletstva, onečaščenja in bogoskrunstva; za mlačnost, ko se pripravljamo na sv. obhajilo, ker vsledtega ne more v nas roditi zaželenega sadu.

Odpusti, Gospod, odpusti tolikim kristjanom, ki te ne poznajo in ki te vsledtega žalijo; odpusti tolikim krivovercem, ki te zasmehujejo, odpusti tolikim krivičnikom, ki te preganjajo.

Iz vsega srca hrepenimo, da bi mogli popraviti njih zasramovanja in bogokletstva. Iskreno želimo, da bi mogli, o dobri Jezus, s pobožnostjo, z gorečnostjo in celo s prelitjem svoje krvi popraviti vse krivice, storjene tvojemu božjemu Veličanstvu. Dodeli nam pa vsaj milost, o božji Zveličar, da te ljubimo v najsvetejšem Zakramentu z najčistejšo, z najbolj velikodušno, najpopolnejšo in najstanovitnejšo ljubeznijo.

Presveta Devica, po svojem svetem in neomadeževanem Srcu nas vpelji v božje Srce svojega božjega Sina Jezusa. Amen.

Sv. Oče papež Leon XIII. so podelili za vselej po enkrat na dan odpustek 100 dni udom, ki s skesanim srcem molijo to častno zadoščenje. Odpustek se more obrniti tudi dušam v vicaх v prid.

Drugo zadoščenje božjemu Srcu Jezusovemu.

O božje Srce Jezusovo, pred teboj na kolennih kleče se ti še enkrat darujemo z namenom, da bi rastle v ljubezni in zvestobi do Boga in tako zadostili za razžaljenja, ki jih moraš trpeti od nehvaležnih ljudi.

Obljubimo :

Čim bolj se skrunijo tvoje skrivnosti,
tem bolj verujemo vanje, o božje Srce!

Čim bolj se prizadevajo neverniki, oropati nas
večnega upanja,
tem bolj upamo v te, o Srce Jezusovo, ti
edino naše upanje!

Čim bolj se človeška srca ustavljajo milosti,
tem bolj te ljubimo, neskončno ljubeznivo
Srce Jezusovo!

Čim bolj neverniki napadajo tvoje božanstvo,
tem bolj te molimo, o božje Srce Jezusovo!

Čim bolj se tvoje svete zapovedi pozabljajo in
prelomujejo,
tem bolj jih hočemo mi izpolnovati, o pre-
sveto Srce Jezusovo!

Čim manj se tvoji sveti zakramenti časte in pre-
jemajo,
tem bolj jih hočemo mi z ljubeznijo in
spoštovanjem prejemati, o velikodušno
Srce Jezusovo!

Čim manj se spoznavajo in „posnemajo“ tvoje
čednosti,
tem bolj jih hočemo mi posnemati, o Srce
Jezusovo, vzor vseh čednosti!

Čim bolj si prizadeva pekel duše pogubiti,
tem gorečnejše si hočemo prizadevati mi,
rešiti in zveličati jih, o presveto Srce
Jezusovo, gorečnik duš!

Čim bolj požrešnost in prevzetnost razdirata zatajevanje in zvesto izpolnovanje dolžnosti,
tem bolj se hočemo mi zatajevati ter dolžnosti svoje zvesto izpolnovati, o ti sramoto nasičeno Srce Jezusovo!

Čim bolj se zaganjajo peklena vrata proti tvoji Cerkvi,
tem zvesteje se je hočemo držati mi, o
zvesto Srce Jezusovo!

Čim bolj se svet vzdiguje proti nezmotljivemu papežu,
tem bolj ga hočemo mi z vernim srcem poslušati in se s ponižno vdanostjo izročimo njegovemu vodstvu, o Srce Jezusovo, ti večna modrost!

Čim bolj se ljudje zaradi sebičnosti odtujujejo drug drugemu,
tem bolj se hočemo mi kot udje iste božje družine ljubiti v tebi, ljubezni polno Srce Jezusovo!

O božje Srce Jezusovo, Srce živega Boga, daj nam milost, da bomo kot zvesti otroci tvoje svete Cerkve na svetu apostoli tvoje ljubezni, v večnosti pa tvoja krona. Amen.

Združimo se s Srcem Jezusovim.

Pobožna molitev Srca Jezusovega,
 Goreča ljubezen Srca Jezusovega,
 Delavna gorečnost Srca Jezusovega,
 Zadoščenje Srca Jezusovega,
 Zahvala Srca Jezusovega,
 Trdno zaupanje Srca Jezusovega,
 Govoreče molčanje Srca Jezusovega,
 Ponižnost Srca Jezusovega,
 Mir Srca Jezusovega,
 Krotkost Srca Jezusovega,
 Neizrečena dobrota Srca Jezusovega,
 Vse obsegajoča ljubezen Srca Jezusovega,
 Globoka zbranost Srca Jezusovega,
 Nežna skrbnost Srca Jezusovega za izpre-
 obrnenje grešnikov,
 Tesno združenje Srca Jezusovega z ne-
 beškim Očetom,
 Volja Srca Jezusovega,
 Namen Srca Jezusovega,
 Želja Srca Jezusovega,

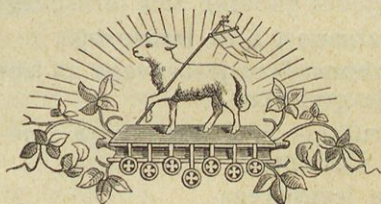
s teboj se združimo.

Rožni venček.

- I. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše razveseljuje.
- II. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše nasituje.

- III. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše tolaži.
- IV. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše peklenškega ognja varuje.
- V. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše v nebeško kraljestvo vodi.

**Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
Presveto Rešnje Telo.**

Z dovoljenjem visokočast. ljubljanskega knezoškofijstva.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320630

Tiskala „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani